

Kjak

SU Føroyar

Spar samgonguna burtur

Samgongan roynir at burtur-beina dreymin um góða sam-felagið, har øll hava tað gott. Hon er stýrd av eini løgnari hálvum neo-konservativari, hálvum ser-føroyskari ør-skapsideologi, sum bæði serfrøðin og hjartað siga eru hol í høvdið. Avleiðingarnar, av tí samgongan ger, eru so mikið stórar og sjálvsagdar, at tey, sum atkvøða fyri politikkinum, ikki kunnu siga annað enn, at tey aktivt og vælvitandi royna at skapa eitt verri samfelag, fyri at gera nøkur fá ríkari.

Arbeiði til øll?
Samgongan, við Fólkaflokk-inum á odda, hevur eina ómøguliga trúgv um, at arbeiði pr. definitión skapar arbeiði. Við tí í huga seta tey pensjónsaldurin upp frá ári til árs (tó at arbeiðsloysið er høgt), skerja ÚS, heldur enn at lokka fleiri at fáa sær eina útbúgving, og skerja annars sum heild uttan stórvegis fyrilit.
At arbeiði skapar arbeiði, uppá tann mátan, sum fíggj-armálaráðharrin roynir at billa fólki inn, passar ikki. Var tað so, at eitt arbeiðspláss

skapar eitt arbeiðspláss aft-urat, so hevði heimurin antin havt 0% arbeiðsloysi ella 100% arbeiðsloysi. Um bara eitt arbeiði var til, høvdu øll verið í arbeiði. Tað sigur seg sjálvt, at tað at skapa arbeiðspláss, krevur meira enn at eitt annað arbeiðs-pláss er til.
Tað eru ikki øll arbeiði, sum skapa fleiri arbeiðspláss. Har skal vera brúk fyri eini vøru av onkrum slag. Framleiða mat, tænastru ella lutir. Uttan eftirspurningin kann arbeiðið ikki skapa nakra inntøku ella vera neyðugt. Ein løntakari fær ikki nóg nógv í løn, til at løn hansara kann gjalda fyri lønina hjá einum persóni afturat. Tí er tað, reint búskaparlíga, skeivt at hækka pensjónsaldurin í krepputíðum. Tað er ringt hjá fólki at finna arbeiði, og um fólk blíva við at arbeiða longri, eru tað færri arbeiðspláss til tey ungu, sum bara kann hava størri fráflyting úr Føroyum við sær.

Etikkur undir songina
Samgongan er samd um, at sokallað etisk mál ikki skulu viðgerast. At døma út frá politikkinum hjá sam-

gonguni, er hetta kanska eins nógv ein roynd at sleppa frá at tosa um teirra órættvísa politikk, sum at klára at vera í samgongu við Miðflokkinum. Tað er í hvussu so er ein etiskur spurningur, hvørt tað er rætt at siga, frá ári til árs, at fólk skulu bíða eitt ár at pensjónerast. Ein kann ikki bara siga: “Nei, tað kann gott vera, at tú hevur væntað, at næsta ár skalt tú ikki arbeiða meira. At tú hevur lagt ætlanir um hvat og hvussu tú gert. Nú skalt tú leggja nýggjar ætlanir, tí at vit hava valdið til at siga, at soleiðis er tað.”
Tað passar helst, at tað er neyðugt at hækka pensjóns-aldurin, hjá teimum, sum eru før fyri at arbeiða - ella gera tað gjørligt hjá fólki at arbeiða longri. Vit blíva, sum heild, eldri og hava heilsuna í fleiri ár. Men ein má gera tað so líðandi, og geva fólki meira enn 8 mánaðir til at fyrireika seg, tá tey hava lagt ætlanir í fleiri ár. Alt annað er álitisbrot og valdsmisnýtsla.
Etikkurin er ein eins stórir trupulleiki, tá vit hyggja at, at samgongan t.d. noktar at geva fólki meira í løn. Eitt er, at tað er skeivt búskaparlíga at føra køvandi

fíggjarpolitikk í eini kreppu. Men tað blívur beinleiðis moralskt forkastiligt, tá vit hugsa um, at samgongan samstundis kemur við einum skatta”lætta”, sum førir við sær, at alt blívur dýrari, noktar at kann hví prísstøðið er so høgt í Føroyum, og sjálf hevur ovurstór skattafrí lønarískoyti fyri at koyra til og frá arbeiði.

Seinasta høgra-samgongan
Vit kundu blivið við at nevnt dømi. Tjóðleikhúsið er útsett (aftur), stovnar, sum skulu hjálpa teimum veikastu, verða ripaðir sundur, lestrarbústaðir eru eitt fremmandaorð, lands-bankin niðurlagdur, Hag-stovan fær munnskuv, og virðing vantar fyri arbeið-num hjá pedagogum, sjúkra-røktarfrøðingum... listin er langur, og samstundis noktar samgongan at fara eftir nýggjum inntøkunum, sum enntá høvdu styrkt búskapin. Men tað er óneyðugt at tosa um hetta. Øll, eisini tey í samgonguni sjálvari, vita, at hetta er moralskt og búskaparlíga skeivt. Tað kann tó eftir øllum at døma gera tað sama, so leingi sum

tað gagnar nøkrum fáum ríkum fólki.
Hendan samgongan situr ikki í ævir. Tá hon er farin, fer tað at taka tíð at rudda upp og bøta um skaðarnar, hon hevur framt, men tað er gjørligt. Vit eiga at gera alt, vit kunnu, fyri at fáa hana frá sum skjótast. Men tess longri hon situr, tess sterkari blívur vinstravongurin. Undirtøkan fyri flokkunum vinstrumegin miðjuna blómar, fólk vilja luttaka (í seinastuni eru meira enn 50 nýggir limir komnir uppí SU), og flokkarnir á vinstra-vonginum hava kanska ong-antið samstarvað so væl sum nú. Vit vinna næstan líka mikið hvat.
Eitt er í hvussu so er greitt. So illa sum Fólkaflokkurin fer við sínum samgongufeløgum, og so ónøgt sum baklandið í hinum flokkunum er um hetta, verður tað long tíð, áðrenn ein høggravend sam-gonga aftur fær valdið í Føroyum. Vit fara at skapa eitt betri samfelag.

Kunngerð

Vallistin yvir veljarar í Vestmanna Kommunu til vegleiðandi fólkaatkvøðu um kommunu-samanlegging 3. mai 2012 liggur frammi til alment eftirlit á kommunuskrivstovuni til 19. apríl 2012.
Opið er gerandisdagar kl. 9 – 15.

Kæra um, at onkur ikki er komin á listan, ella at onkur av órøttum er tikin við, skal skrivliga verða bygdarráðnum í hendi í seinasta lagi 26. apríl 2012.

Valkort verða send øllum veljarunum, ið hava valrætt valdagin, og skal veljarin hava valkortid við, tá ið valt verður.

Vestmanna, 15. apríl 2012

Vestmanna Kommuna

Dagfinnur Danbjørg

Gyklarín framførur í sirkus Tinganesi

Aðalfundur í Svímjísambandi Føroya verður í ÍSF-húsinum fríggjakvøldið 18. mai 2012 kl. 19.00. Skrá sambært lóg SSF.

Svímjísamband Føroya

Seinastu tíðina hevur gyklarín mikli ferðast við fíggjargykli, sum hevur materialiserað seg sum luft-kastellir, ið m.a. randa flat-skattin so rundan, reyðan og leskiligan, at sjálvt tey fátækstu og mest útnýttaðu sjónliga hava slevað og stynjað eftir meira úr somu skuffu. Ein sera góð og hartil sera bilig loysn. Halleluja.
Eitt annað vælumtókt

fíggjargykl - kallað úr vinstraniðu í høggaradikalt sólskinsveður - vísir køla bøla myrkur í fjør har myrkið skapar óhugnað og intensað ræðslu á fólkið - fyri síðani við einum fingraknipsi at framgykla eina framtíðarsól við hita og gleði. Fólkið klappar. Og gyklarín verður lyftir upp og borðin út eins og eftir ítróttarsigur, meðan Die Fahne.....eitt ella annað

verður spældur, meðan ein kvinna, ið er vaknað eftir seancuna, roynir at røra við gyklarán, meðan hon stamar fram fyri seg: ole, ole . hvat er tað ikki stórt, gandakallsins sonur.
Eitt er vist, og tað er, at um sirkusstjórin ikki skjótast tilber, tekur gyklarán mikla í høvd og reyv og vísir honum úthurðina, so fer hann sjálfur við í fallinum, tí gykli

verður skjótt avdúkað fyri tað, tað er: villleiðandi lygnir, sum kunnu føra stórar partar av fólkinum í óføri.
Tað er einans spurningur um tíð, áðrenn fólkið vil krevja, at gykli fær ein enda. Og tann tíðin mann fara at vera nær.